

и да ми явятъ тълкованіе-то му; но не
могохъ да покажѣтъ тълкованіе-то на
това нѣщо. И азъ чухъ заради тебе, че
можешъ да тълкувашъ, и да развърувашъ
недоумѣнія; сега, ако можешъ да проче-
тешъ писаніе-то, и да ми явишъ тълкова-
ніе-то му, ще ся облѣчешъ въ багрѣни-
цѣ, и златно огърліе *ще ся тури* около
вратъ-тъ ти, и ще ся третій началникъ
на царство-то.

17 Тогазъ Данилъ отговори, и рече прѣдъ
царя: Дарове-тъ ти нека сѣж за тебе и
дай на другыго въздаянія-та си; а азъ
ще прочетъ на царя писаніе-то и ще я-
вижъ нему тълкованіе-то. Царю, ^мБогъ выш-
ній даде на Навуходоносора бащъ ти
царство, и величество, и силъ, и честь.
19 И заради величество-то, което му даде,
и вси чы-тъ народи, племена, и языци,
треперяхъ и ся боехъ прѣдъ него: ко-
гото щѣше убиваше, и когото щѣше упав-
ваше живъ, и когото щѣше възвышава-
ше, и когото щѣше смиряваше. Но ^ѳко-
гато ся надигнахъ сърдце-то му, и духъ-тъ
му ся ожесточи въ гордость-тъ, сваленъ
быде отъ царскы-тъ си прѣсто-лъ, и отнѣ
21 ся слава-та му отъ него: И ^ся изгони
отъ чловѣческы-тъ сынове: и сърдце-то
му станъ като на животны-тъ, и селеніе-
то му бѣ съ дивы-тъ ослы: съ трѣвжъ ка-
то говедата го храняхъ, и тѣло-то му ся
мокрѣше отъ росъ-тъ небеснъ: ^додѣ
позна че Богъ вышній е Владѣтель на
царство-то на чловѣчы-тъ, и когото иска
22 поставя надъ него. И ты, сыне неговъ,
Валтасаре, ^не смири сърдце-то си, ако
23 и да знаеше всичко това; ^нНо възвыси
ся ты противъ Господа небеснаго; и до-
несохъ прѣдъ тебе съсѣдъ-тъ на домъ-тъ
му, и пяхъ вино отъ тѣхъ, ты и голѣмъ-
ци-тъ ти, жены-тъ ти, и наложницы-тъ
ти: и словослови ты богове-тъ серебряны,
и златны, мѣдны, желѣзны, дровены и
каменны, ^ккоито не виждатъ, нито чуѣтъ,
нито разумѣватъ; а Бога, на когото въ
ржжъ-тъ е дыханіе-то ти, ^и *въ власть-тъ*
му вси чы-тъ твои пѣтища, не възвели-
24 чи. За то ся проводи отъ него дланъ-та
на ржжъ-тъ, и ся начерта това писаніе.
25 И писаніе-то което ся начерта е това:
26 Мене, Мене, Өекель, у Фаринъ. Това е
тълкованіе-то на туй нѣщо: Мене, прѣ-
мѣри Богъ царство-то ти, и го свърши:
27 Өекель, ^прѣтѣгленъ си на вѣсы-тъ, и
28 си ся намѣрилъ недостаточенъ: Фересъ,
раздѣли ся царство-то ти, и ся даде ^нна
Мидяны-тъ и ^пПерсыны-тъ.
29 Тогазъ заповѣда Валтасаръ, и облѣко-

хъ Данила въ багрѣнищъ-тъ, и *тури* хъ
златно-то огърліе около вратъ-тъ му, и
прогласихъ заради него, ^дда бѣде третій
началникъ на царство-то. ^иИстѣжъ-тъ
нощъ быде убиенъ Валтасаръ царь-тъ на
31 Халдецы-тъ. ^иИ зѣ царство-то Дарій Ми-
дьянинъ-тъ, *който бѣ* около шестдесетъ и
двѣ години.

ГЛАВА 6.

1 Угодно ся видѣ на Дарія ^дда постави
надъ царство-то сто и двадесетъ сатрапа,
2 за да сѣж по вси чы-то царство: И надъ
тѣхъ трима прѣдсѣдатели, (единъ отъ
който бѣ Данилъ), за да имъ даватъ
смѣткъ тѣзи сатрапи, и царь-тъ да нѣма
3 пагубъ. Тогазъ тойзи Данилъ ся прѣд-
почете повече отъ прѣдсѣдатели-тъ и са-
трапы-тъ, ^ззащото духъ изыщенъ имаше
въ него: и царь-тъ намисли да го поста-
ви надъ вси чы-то царство.
4 ^аА прѣдсѣдатели-тъ и сатрапи-тъ тър-
сѣхъ да намѣрятъ причинъ противъ Да-
нила отъ странъ на царство-то; но не
можахъ да намѣрятъ никакъхъ причинъ,
нито кривдъ; защото бѣ вѣренъ, и не ся
намѣри въ него никакъа погрѣшка, нито
5 кривда. И рекохъ тѣзи чловѣци: Нѣма
да намѣримъ никакъхъ причинъ противъ
тогозъ Данила, освѣнъ ако намѣримъ ^{нѣ}
що противъ него отъ законъ-тъ на неговъ-
6 тъ Богъ. Тогазъ тѣзи прѣдсѣдатели и
сатрапи ся събрахъ при царя, и му реко-
хъ така: ^сЦарю Даріе, да си живъ въ
7 вѣкъ. Всичкы-тъ прѣдсѣдатели на цар-
ство-то, управители-тъ, и сатрапи-тъ, ве-
зири-тъ, и областници-тъ, свѣтвовахъ ся
да ся издаде царско повелѣніе, и да ся
утвърди запрѣщеніе, че който направи нѣ-
какъво прошеніе на какъвъ годъ богъ или
чловѣкъ, до тридесетъ дни, освѣнъ на
тебе, царю, той да ся хвърли въ ровъ-тъ
8 на львове-тъ. Сега, царю, утвърди запрѣ-
щеніе-то, и подпиши писмо-то, за да ся
не измѣни, ^дспоредъ законъ-тъ на Мидя-
ны-тъ и Персыны-тъ, който не ся унищо-
9 жавъ. За то царъ Дарій подписа писмо-то
и запрѣщеніе-то.
10 Данилъ, щомъ ся научи че ся подписа
писмо-то, влѣзе въ домъ-тъ си; и като
имаше прозорцы-тъ на ложницъ-тъ си
отворены ^{кѣмъ} Иерусалимъ, падаше на
колѣна-та си ^жтри пѣти на день, и ся
моляше прѣдъ Бога своего и славослова-
ше, както правѣше по наирѣдъ.
11 Тогазъ онѣзи чловѣци ся събрахъ, и
намѣрихъ Данила че правѣше прошеніе,

с Ст. 7.
м Гл. 2; 37, 38, 4; 17, 22, 25.
п Іер. 27; 7. Гл. 3; 4.
р Гл. 4; 30, 37.
и Гл. 4; 32 и др.
у Гл. 4; 17, 25.
ч 2 Іѣр. 33; 23, 36; 12.

и Ст. 3, 4.
и Псал. 115; 5, 6.
б Іер. 10; 23.
ы Іов. 31; 6. Псал. 62; 9.
і Іер. 6; 30.
ѳ Вижъ Іса. 21; 2. Ст. 31.
Гл. 9; 1.

н Гл. 6; 28.
м Ст. 7.
л Іер. 51; 31, 39, 57.
ж Гл. 9; 1.
—
а Есѣ. 1; 1.
б Гл. 5; 12.

а Еккл. 4; 4.
а Неем. 2; 3. Гл. 2; 4. Ст. 21.
д Есѣ. 1; 19, 8; 8. Ст. 12, 15.
с 3 Мар. 8; 44, 48. Псал. 5;
7. Іона 2; 4.
ж Псал. 55; 17. Дѣян. 2; 1,
2, 15, 3; 1, 10; 9.